

Artikel 4:

KZ IV

Under krigen i 1944 blev den næste model, KZ IV, færdigbygget, og fik registreringen OY-DIZ. Dette var et større ambulancefly, bestilt af Zone-Redningskorpsets Flyvetjeneste.

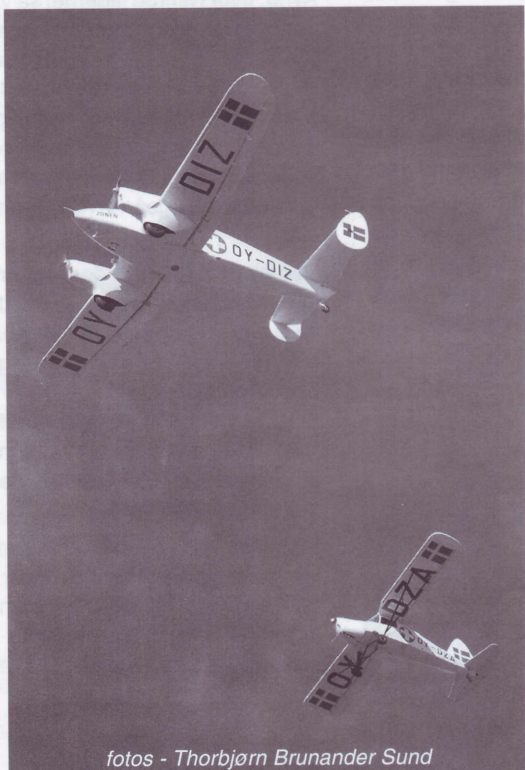
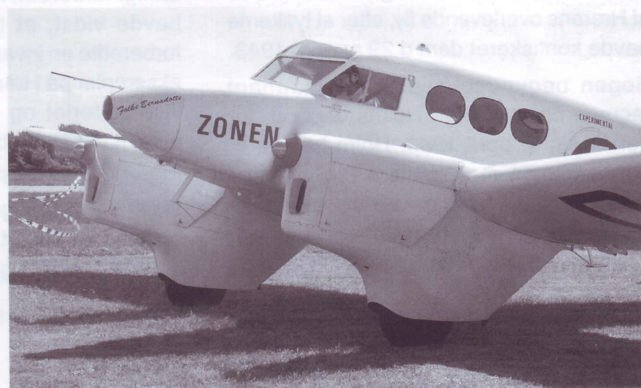
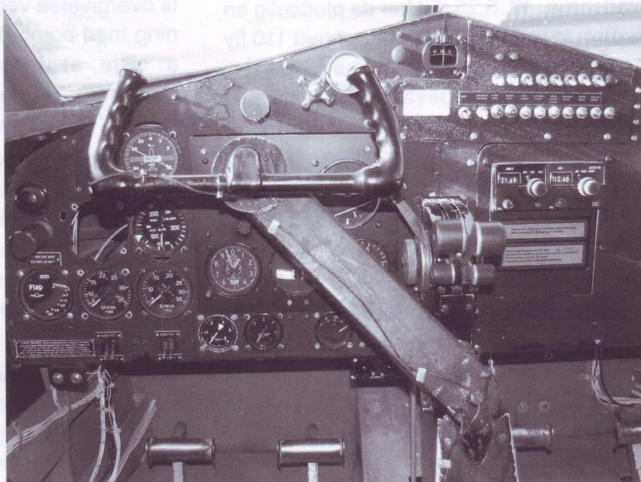
Det er lavvinget; fremstillet udelukkende af træ og fuldstændigt finerbeklædt. Det første eksemplar blev udstyret med to 130 HK Cirrus Major I motorer. Haleplanet havde finner og siderorsflader i hver side. Den eneste og anden KZ IV-maskine, OY-DZU, blev bygget færdig i 1949, udstyret med 145 HK motorer. Flyene var beregnet til to piloter, en sygeplejerske og en læge, samt to patienter på bårer.

Normalt bestod besætningen af en pilot og en telegrafist. Flyene var udstyret til "blindflyvning", men havde ikke moderne instrumenter til IFR-flyvning. Ved hjælp af radiofyr eller telegrafimpulser var det muligt at pejle, og ud fra beregning og vurdering af flyvehastighed i forhold til vindstyrke/-retning kunne man selv i tæt snefog i vinternatten finde improviserede landingsstrækninger, markeret af flagermuslygter eller brændende halmballer. Mange tilskadekomne eller alvorligt syge blev hentet fra småøer og bragt til fastlandets sygehuse og overlevende. Dristige, modige og dygtige piloter og medarbejdere gjorde ting, som i dag ville være utænkelige.

Dengang som nu havde man øje for publicity. Under en flyvning i 1949 med en "kompliceret" højgravid kvinde på vej fra Vejle til Rigshospitalet i København nedkom patienten midt over Storebælt med et velskabt barn. Med på turen var en læge, en jordemoder og naturligvis piloten, samt telegrafisten som vidne. At den kommende moder var i familie med

stationslederen for Zonen i Vejle, var mindre væsentligt. En anden lille detalje var, at rejsen blev afbrudt undervejs med en landing (vistnok på Samsø). Lidt senere blev flyvningen pas-sende genoptaget, således at fødslen virkelig blev gennemført i luften over vandet. Men historien var god nok, luftfødslen var en kendsgerning med det veludstyrede KZ IV ambulancefly og Zonens Flyvetjeneste som medvirkende, og det sikrede aviserne store overskrifter.

Begge fly eksisterer i dag. Det ene, OY-DZU fra 1949, ejes af og står udstillet i Danmarks Flyvemuseum i Helsingør. Det andet er blevet komplet restaureret af Dansk Veteranflysamling i Stauning, som overtog OY-DIZ i 1979 efter en nødlanding, der medførte omfattende skader. Genopbygningen tog adskillige år og var meget bekostelig. Undervejs blev motorerne ombyttet fra OY-DZU til OY-DIZ, så den flyvende maskine fik 145 HK. Mange frivillige flyentusiaster og håndværkere deltog, og ydede et stort og flot stykke arbejde. I juni 1992 lettede OY-DIZ på sin anden jomfruflyvning. Maskinen er absolut Dansk Veteranflysamlings flagskib, og den bliver fløjet regelmæssigt. Flyet spillede i øvrigt en vigtig rolle i slutningen af krigen, idet det stod til rådighed for Grev Folke Bernadotte fra Sverige, der med held forhandlede frigivelse af koncentrationslejr-fanger, så de kunne vende hjem før krigens slutning. Flyet bærer derfor hans navn, og det er restaureret i den oprindelige udgave som ambulancefly i autentiske farver.

fotos - Thorbjørn Brunander Sund

KZ IV - tekniske data

Spændvidde-længde-højde	16.00-9.80-2.65 m
Vingearreal	30.00 m ²
Tomvægt-fuldvægt	1378-2090 kg
Maximum hastighed	215 km/t
Rejse- og landingshastighed	180-68 km/t
Rækkevidde	900 km
Maximum flyvehøjde	4500 m
Antal bygget	2

